

Dan Diaconu: Cum se fură (în) Ucraina (4)

🕒 Acum 36 seconds 👁 1 Vizualizari 📖 11 Timp de citire



Înainte de a începe noul episod vă voi spune că există o conspirație ciudată. Oamenii despre care vă vorbesc nu sunt foarte cunoscuți la noi, dar sunt legați de companii importante, personaje celebre, fac parte din ONG-uri globale, așadar au o suficientă expunere publică pentru a putea fi găsiți. Cu toate acestea, numele și legăturile lor au fost șterse din bazele de date din care îmi fac documentările.

Chestiunea mi-a sărit în ochi atunci când căutam legăturile lui Kubrakov. În urmă cu un an reușisem să scot un păienjenis relațional al acestuia atât de amplu încât am zis că las pe altă dată studierea cu atenție a sa. Acum însă, Kubrakov pur și simplu nu mai există! Datele despre el au fost complet șterse. Și nu numai ale lui. Chiar și în cazul oligarhilor ultra-cunoscuți, precum Kolomoysky sau Akhmetov s-au șters o groază de conexiuni,

Și, acestea fiind spuse, vom intra adânc în zona de infrastructură a Ucrainei, zonă prin intermediul căreia se deturneză și se spală o grămadă de bani. Din episodul trecut ați înțeles că jupânul domeniului este Kubrakov. E timpul însă să cunoaștem o persoană extrem de *specializată* și aflată în centrul tuturor potlogărilor din infrastructură: Anna Yurchenko(femeia din centru în fotografia atașată, alături de Kubrakov, bărbatul dintre ea și cealaltă femeie din fotografie).

Anna Yurchenko este adjuncta lui Kubrakov, după ce o lungă perioadă de timp a lucrat ca șefă a Departamentului pentru Cooperare Internațională în cadrul Ukravtodor(un fel de CNADNR la noi). În cadrul Ukravtodor, Anna Yurchenko îl avea alături pe soțul său, Serghei Țepelev, aflat pe funcția de director al Departamentului de Dezvoltare a Infrastructurii Rutiere(2015-2019). Din nu știm exact care motiv, individul a intrat în dizgrație, picând pe mâna anticorupției ucrainene. Mai bine de 200 de angajați ai SBU au investigat modul în care Țepelev(ume predestinat!) a alocat reabilitarea unei autostrăzi printr-o licitație trucată „regelui asfaltului” din Ucraina, Araik Amirkhayan. Cu toate că scandalul a izbucnit în 2018, iar Țepelev a fost condamnat în prima instanță, acesta a continuat să-și ocupe funcția de director până în 2019. După o scurtă pauză, în 2020 a trecut în domeniul privat, unde a fost „angajat” de firma Dortrade Podolie.

Contractele cu statul ale Dortrade Podolie au crescut precum Făt Frumos: de la zero la aproape 5 milioane de dolari în primul an, după care au ajuns la 300 milioane de dolari în 2023. Moment în care se întâmplă a doua coliziune juridică a personajului, când firmei sale i se dă interdicție de a mai colabora cu statul de către ... autoritățile antimonopol ale Ucrainei. Motivul este acela că licitațiile organizate pe care firma lui Țepelev le tot câștiga, participanții erau de fapt fictivi, folosind aceleași adrese IP la depunerea ofertelor, la distanțe scurte de timp și împărțind inclusiv adresele fizice și resursele materiale. E ciudat cum, un caz clasic de înșelătorie ajunge să fie blocat de autoritățile antimonopol, iar responsabilii din zona penală să se uite în altă parte. În acest timp, cariera Annei Yurchenko decolează, ajungând adjuncta lui Kubrakov.

Cazul însă e ciudat prin prisma faptului că autoritățile antimonopol au inclus în același dosar o altă firmă, „U R D”, aparținând lui Serghy Labazyuk, deputat în Parlamentul Ucrainei. Labazyuk, împreună cu compania sa apar într-un celebru caz de mită, în care ar fi încercat să-i mituiască pe Kubrakov și pe Mustafa Nanyem. Mustafa Nanyem este un jurnalist ucrainean de origine afgană, care s-a ridicat în perioada Maidanului de la Kiev și care, în prezent, activează sub aripa lui Petro Poroșenko. Cazul de corupție descris este deosebit de interesant prin prisma faptului că în prezent Mustafa Nanyem ocupă funcția de șef al Agenției pentru Dezvoltarea Infrastructurii. De menționat e faptul că, în acest caz, cercetările nu au pornit de la vreo reclamație a unuia dintre cei doi posibil mituiți, ci dintr-o investigație a SBU. Partea și mai interesantă e că, după ce a explodat cazul, instanțele de judecată au restrâns accesul publicului la acest caz. Perfect transparent!

De remarcat e că, în anul 2020, Banca Europeană de Reconstrucție și Dezvoltare a cerut îndepărtarea Annei Yurchenko din cadrul Ukravtodor pentru ... suspiciuni de corupție. Autoritățile din Ucraina au executat prompt cererea BERD și așa a ajuns Anna Yurchenko adjuncta lui Kubrakov, pe principiul „*un picior în fund, un pas înainte*”.

Banca Mondială de ... Anna Yurchenko. Ce coincidențe! Doar că asta nu e tot. „U R D”, în ciuda interdicției și a scandalului de corupție, primește în continuare lucrări din asocierea cu Tekhnomine Engineering LLC. Și-aici intrăm cu adevărat în lumea rechinilor întrucât facem cunoștință cu un personaj extrem de important: Konstantin Karamanitsa.

Konstantin este fiul lui Fiodor Karamanitsa, fostul conducător al Combinatului de la Krivoi Rog, acea dezvoltare industrială sovietică în care România a pierdut o grămadă de bani. Cei care cred că România doar acum pierde bani în Ucraina se înșeală amarnic: de fiecare dată în istorie țara de la est de noi a găsit metode pentru a ne băga în rahat. Dar să nu ne îndepărtăm de subiect. Konstantin mai are un alt element biografic deosebit de important: a fost coleg de școală cu Zelenskyi și acum este o pârghie esențială a sistemului mafiot global care controlează Ucraina.

Afacerile lui Konstantin Karamanitsa au explodat după câștigarea președinției de către Zelenskyi. Acesta a început să controleze exploatarea miniere esențiale pe care au pus ochii mulți dintre manipulatorii din umbră ai Ucrainei. Karamanitsa este acum regele titanului din Ucraina. Pentru a înțelege vectorii conflictului din Ucraina vă voi spune că cea mai importantă mină de titan din Ucraina se află în apropiere de ... Volceansk. Cu toate că orașul nu e unul strategic, rușii vor să-l cucerească pentru a-i tăia din aripile lui Zelenskyi, cel care-și justifică puterea prin intermediul resurselor pe care le poate tranzacționa cu Occidentul. Iată de ce intrarea rușilor în Volceansk a fost contracarată isteric de factorii politico-militari ai Ucrainei, mutând urgent trupe de pe frontul din est în nord, chiar cu riscul de a pierde definitiv controlul asupra districtelor din stânga Niprului.

Konstantin Karamanitsa este genul de oligarh discret, dar care își întinde propriile tentacule în sistemul politic al țării pentru a se asigura că spatele îi este garantat din mai multe direcții. Așa se face că membrii familiei sale ocupă poziții bune în aparatul de stat. De exemplu, fosta directoare economică a Combinatului de la Krivoi Rog, Galina Alexandrovna este acum șefă a Inspectoratului de Stat pentru Arhitectură și Urbanism din Ucraina. Galina Alexandrovna însă e legată direct de Karamanitsa, fiind bunica soției sale!

Și, ca orice om de afaceri care se respectă, Karamanitsa este implicat în ... dialogul politic internațional pentru reconstrucția Ucrainei. De exemplu, la Varșovia, în cadrul conferinței „Rebuild Ukraine Recovery Construction Forum” a participat Karamanitsa alături de Semion Krivonos ... șef al Parchetului Anticorupție al Ucrainei(NABU). Krivonos a fost împins șef al acestui organism de către organizațiile internaționale de presiune, selecția pentru post făcându-se de către o comisie care a inclus, între alții, „experți internaționali”. Prin acest element trebuie să înțelegeți că rolul NABU este acela de protecție a așa-zișilor investitori cu spate, care obțin astfel monopolul furtului pe teritoriul Ucrainei.

RUDOMINE, compania prin care Karamanitsa acționează în Ucraina are ca fondator și proprietar(cu o cotă de 100%) un offshore din Cipru, „ARDK Mining Asset Management Holding Ltd.” Beneficiara reală de acum a companiei este Andreu Katya cu cetățenie cipriotă, dar care nu poate fi găsită prin mediul de business de acolo sau din altă parte. Dilemele nu se opresc aici. Inițial offshore-ul a fost deținut de o altă companie offshore, Fernando Trading, având ca beneficiar real o persoană fizică anonimă cu rezidență ucraineană, Anatoly Medvedev. În mod normal e o probabilitate extrem de mare ca cele două persoane să fie inexistente,

Dilemele nu se opresc însă aici. Fernando Trading a apărut în Paradise Papers ca fiind asociată cu Equity Management&Accountancy Corp. într-o încrengătură de vreo 500 de companii offshore. Doar că, „mâna nevăzută” despre care vă spuneam a șters aproape toate referirile la Fernando Trading din baza de date a ICIJ, cei care au făcut valuri cu devăluirile gen Paradise Papers, Panama Papers etc. De exemplu, legăturile dintre Volodimir Zelenskyi și Equity Management & Accountancy Corp erau prezentate în articolul de la link-ul <https://offshoreleaks.icij.org/power-players/volodymyr-zelenskyy>. În acest moment articolul este periat bine, acolo fiind doar referiri la Maltex Multicapital Corp, companie pe care o folosea înainte de a fi președinte și în care și-a ascuns o bună parte a deținerilor de atunci. Între timp treburile au evoluat, dar au fost dibaci șterse, astfel încât să nu mai ajungă la prostime. De remarcat este că, pentru a nu fi probleme, „mâna nevăzută” a șters grosolan TOATE informațiile ICIJ din Wayback Machine, astfel încât acolo nu mai apar decât header-ul și footer-ul paginii lui Zelenskyi. Cool, nu-i așa? Doar că treaba a fost incomplet acoperită întrucât, dacă pe prima pagină a ICIJ cauți după Fernando Trading găsești referințe către Paradise Papers, dar în acea secțiune ioc Fernando. Bun așa! Nici nu-i de mirare, având în vedere că ICIJ este o organizație globalistă, având sediul la Washington și avându-i printre sponsori pe Open Society Foundations a lui Soros, National Endowment for Democracy, Norad etc.

Cel mai probabil, schimbarea de acționariat la ARDK s-a făcut după ce în Ucraina a izbucnit scandalul dezvăluirilor legate de Karamanitsa și Zelenskyi, dar și de încrengătura de offshore-uri care ducea fix către președintele ucrainean.

Revenind la Anna Yurchenko și Ukravtodor, e de remarcat o altă licitație cu cântec, cea prin care corporația turcească Onur Taahhut a câștigat un contract de 65 milioane de EUR. Licitația a fost făcută pe baza unor cerințe convenite anterior cu compania turcească și pe care doar aceasta le putea îndeplini. Falsificarea a fost atât de flagrantă încât autoritățile anticorupție au intrat pe fir. Însă Zelenskyi, prin autoritatea sa, „*i-a iertat pe cei care au greșit*”. Fără doar și poate acel contract fusese unul cu cântec internațional.

În același fel, pentru drumul de centură al Kievului s-a licitat suma de ... 6 milioane EUR/kilometru, un preț de cel puțin două ori mai mare decât cel practicat în ORICARE zonă din Ucraina. Cu toate că e scandalos ceea ce se întâmplă, nimeni nu mai spune nimic deoarece totul e la „standarde occidentale”. Ukravtodor este consiliată de firma de avocatură Sayenko-Kharenko. Pentru proiectul de combatere a corupției din cadrul companiei, Sayenko-Kharenko l-a pus ca șef de proiect pe avocatul Ario Dehghani care este asociat la Baker McKenzie. Iar Baker McKenzie este aceeași companie care a făcut prima pagină a ziarelor cu ocazia investigațiilor Pandora Papers, cea pe care unii o consideră „pilonul de bază al activităților obscure din zona offshore”!

Cu toate că există numeroase dovezi ale activității frauduloase a Annei Yurchenko, aceasta nu doar că nu pățește nimic, ci este întotdeauna acoperită și protejată. De fapt, pe măsură ce mă adâncesc în studierea informațiilor legate de mafia care acționează în Ucraina înțeleg un lucru esențial: structura globalistă care conduce de facto transferul de proprietate către jucătorii internaționali se supără în momentul în care localnicii numiți pentru a face munca murdară fură mai mult decât le este lăsat. Astfel, autoritățile anticorupție se activează și fac presiuni. Doar că aici e o întreagă interacțiune de o complexitate fără margini. Uneori

Culmea, la o conferință găzduită de Basel Institute of Governance și sprijinită de Fundația Soros, s-a discutat deschis despre modul în care se practică mita la nivelul oficialilor ucraineni, despre cum angajații SBU sunt mituiți cu criptomonede pentru a închide ochii atunci când investighează ceva, făcându-se recomandări pentru controlul ceva mai strict al transferurilor de criptomonedă și întărirea legislației în acest domeniu. Doar că utilizarea criptomonedelor pentru plata opacă a colaboratorilor este o practică specifică ONG-urilor occidentale, care nu vor să lase urme atunci când găsesc câte un idiot util gata să se detoneze „pe altarul democrației”. Mai țineți minte despre transferurile în crypto pentru organizarea eficientă a manifestațiilor din 10 august de la noi? De asemenea, prin intermediul criptomonedelor o groază de bani din așa-zisul ajutor de război acordat de SUA Ucrainei s-au întors la democrați pentru a sprijini campania în care ramolitul Biden joacă rolul de mort viu.

Care-i miza întregii scheme? E aceeași pe care am văzut-o mereu: jaful la drumul mare, urmat de certitudinea că „noi vrem egalitate, dar nu pentru cățer”.

Autor: Dan Diaconu

Sursa: <https://trenduri.blogspot.com/2024/07/cum-se-fura-in-ucraina4.html>

Despre autor



editor